

Sy-li spówał,
Pilnje džélał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosó ma;
Bóh pak swérny
Přez spař mérny
Čerstwosó da.

Njech ty spówał,
Swérnje džélał
Wšedne dny;
Džeň pak swjatosok,
Dušl daty,
Wotpođň ty.

Z'njebjes mana
Njech čl khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klě Bóh poda,
Wokřew čel.

F.

Šserbske njeđželske lopjeno.

Wudawa so kóždy šobotu w Šsmolerjež knihicizšczerne w Budyšinje a je tam ša šchwórtlětnu pschedyplatu 40 pj. dostacž.

Šswjedžen 3 kralow

šrjedu, džeň 6. januara, k dopomnjenju mudrych rańšeho kraja šwjecžachmy, kotřiž běchu pschischi, šo bychu šo k nowonarodženemu kralej modlili. Wón reča tež šwjedžen šjewjenja, dokelž bu Škřystuž zšym šjewjeny. Tuczl mudri š rańšeho kraja běchu čzl přeni póhanjo, kotřiž šwoje kolena psched Šbóžnikom šwěta šhibowachu. Šswjedžen šjewjenja je potajkim tón prawy póhanski abo mišionški šwjedžen. Duž dowolamy šebi š džiwamjom na to lubym čžitarjam šlědowazy krašny špěw našeho nješapomniteho Zejlerja podacž.

Šswjate mišionštwó.

Luby Žesu, hnadu daj
Tym, kiž prózuja šo šwěrit,
Šo by pjelnik šo twój raj
N jich wjele pschischo k měru;
Pschewodžej jich prózu hnadnje,
Šo jich wuškřw rošče radnje.

Luby Žesu, šwětko daj
Tym, kiž w šmjertnym ščženje šedža;
Šwjaski škřuda rošwjajaj,
Šo čze póšnaju a wjedža;
Wjedž jich na tu pravu drohu,
Žesu, wěrnj pučžo k Bohu.

Luby Žesu, mozy daj
Tym, kiž mucžni wustawaju;
Troschtne škwěčko wšchal jim praj,
Šo na pomož počalaju;
Šo šo rycžeszy pschěz šedža
N ša tobu ščžerpnje šlědža.

Luby Žesu, lubošč daj
Tym, kiž we liwkošči šhodža;
Šahóř jich a pošajaj,
Šak š tym šej a tebi šchodža;
N twojej škřžbjě, k twojom' škwóu
Šahóř wšchědnje lubošč nowu.

H. Zejler.

Špreňja njeđžela po ššjody kralach.

Mat. 3, 13—17.

Šswjate ščženje džensšnišcžeje njeđžele nam wopišuje, tak šo Šnješ Žesuž wot Šana kšchčžičž dawa. Duž šebi na podložku teho šameho š křótkla rošpomámny:

1. Šak Šan pschi tym šwoju ponižnosč pošajaj, šcht. 13. a 14.
2. Šak Žesuž a Šan wšchitku prawbosč dopjel-njataj, šcht. 15.
3. Čžehodla bu Žesuž kšchčženy, šcht. 16.
4. Ščto ma šlěš š njebjěš na šebi, šcht. 17.

I. Těhdy (jako Šan pschi Šordanje kšchčžičše) pschindže Žesuž š Galilejskeje (a to š Nazaretha)

pschi Jordanje t Janej, so by so wot njeho kschczicz dał. Jan je so wo swojej kschczenizy hatte wuprajil: „Ja waß kschczu s wodu t pokucze; ale ton, kiz po mni pschiindze, je moznischi dyzli ja. Ja njeschym dostojny, so bych jeho czije nosyl; ton budze waß se swjatym Duchom a s wohenjom kschczicz.“ (Mat. 3, 11.) W tychle slowach Jan swoju kschczenizu napscheczivo staja kschczenizy teho, kotryz dyrbiesche po nim pschiicz (mjenujzy Messias): Jeho kschczeniza je kschczeniza s wodu; kschczeniza teho, kiz po nim pschiindze, je kschczeniza se swjatym Duchom a s wohenjom. Woda jeno swontownje cziscezi, woheii pak cziscezi zylotnje; potajkim je Janowa kschczeniza s wodu slabsha dyzli wohenjowa kschczeniza woczakujomeho Messiasa. A to Jan sam s poniznosczu pschpowjedasche. Rak wukhwaluujemy pak my swój stufk tak radu jako to najlepsche a najnowsche!

Nětko pschiindze Messias, so by so wot Jana kschczicz dał. Jako Messiasa a Ssyna Bozeho jeho Jan hischce njesnajesche. (Jana 1, 31.) Ale so besche won wjetschi, to dyrbiesche Jan woßebje s powjesczow swojeju starscheju wo nim wjedzicz; a so be won slubjeny Messias, to drje won nětko, wot Bozeho Ducha roßwęczeny, we swojej duschi saszumasche. Tehodla wobarasche won jemu a dzesche: „Mi je trjeba, so bych ja wot tebie kschczeny byl, a ty pschiindzesch ke mni? W tymle czinjenju a reczenju so s nowa Janowa poniznoscz woßewja, kotraz naß t sczechowanju wabi. Rak jara smy my tola pokhileni, ras „wulkeho hracz“! Njesapomimy, so Boh napscheczivo steji hordym, ale poniznym huadu dawa.“

II. Jesuß ras dzesche: „Budzce jako dzeci, hewak do Bozeho kralestwa njeschindzecz.“ Won zada potajkim poniznoscz a praji wo bebi samym: „Ja bym czicheje myßle a s wutrobu pokorny.“ (Mat. 11, 29.) Duß tež won njemöze Janowu poniznoscz sa schpatnu meczi. Towle pak neschto wjetsche do rospomnjecza pschiindze, dyzli Janowa poniznoscz. Pschetoß Jesuß Janej wotmolwi: Njech so jeno nětł tak stanje; pschetoß tak namaj pschibluscha, wschitku prawdoscz dopjelniczi. Jan ma Jesußa nětko kschczicz, dokelz jimaj wobemaj pschibluscha, wschitku prawdoscz dopjelniczi. Se sloweczkom nětko Jesuß podobtkny, so jeho w tukhwilna, we wěstym smyßle podriadna pomera t Janej njebudze dale traczi. Wuras wschitku prawdoscz wobßaha jow wschitko to, schtoß je Boh w roßmowanju swojeho kralestwa poruczil. Schto je to w tymle padze? Tam, hdzeß je pola sczenika Lukascha wo Janowym wustupjenju reczi, reka: „W 15. lęce khezorstwa khezora Tiberiussa sta so pschikasnja Boza t Janej, a won pschiindze do wschitkeho kraja wokolo Jordana a predomasche kschczenizu pokuty.“ (Luk. 3, 1—3.) Boh besche potajkim kschczenika Jana poblak, s wodu kschczicz, a to runje w tymle czachu a na tole mestno. Tehodla so jemu pschibluschesche kschczicz. Rak Jan jako drubi Elias sakonju pschibluschesche, tak be jeho kschczeniza sakonski stufk. Khrystuß pak besche, kaz s lista na Gal. 4, 4 wemy, sakonju pobbany; duß pschibluschesche so jemu, so wot Jana kschczicz daczi, kaz besche so won dze tež wobresacz, w templu pschdstajicz a, hdyz be 12 let stary, jako „holeczez sakonja“ bobu do Jerusalema wsacz dał. Hdyz bu Jesuß wot Jana kschczeny, dopjelnischtaj potajkim wobaj wschitku prawdoscz.

III. Jako Jesuß kschczeny be, wustupi won hnydom s wody. Rak czi drusy, Jesuß do Jordano-weje wody dele stupi, bu tam podnorjeny a potom saßo

s njeje wustupi. Wo druhich pak reka: „Woni dachu so wot Jana w Jordanje kschczicz a w usnachu swoje hręchi.“ (Mat. 3, 6.) Pola Khrystußa, kotryz žaneho hręcha njeje czinil, njemöze wo wusnaczu hręchow žana reczi bycz; duß njemöze jeho Jan tež niz kaz tych druhich „t pokucze“ kschczicz. Czehodla nětko pak bu Jesuß kschczeny? Jan predomasche sam: „Cziicze pokutu; pschetoß njebieste kralestwo je so pschiblizalo.“ (Mat. 3, 2.) Janowa kschczeniza steji potajkim w najwuzschim poczachu t njebiestemu kralestwu, w najblizschim czachu pschithadzazemu. Wona njeje jeno kschczeniza pokuty, ale tež kschczeniza swjeczisy; poprawom njemjesche so kschczeniz s tym t pokucze wjescz, ale dyrbiesche so sa sastup do bliskeho njebiesteho kralestwa kthaneho sczinicz. Janowa kschczeniza mjesche se stareho sluba do noweho wodzicz. S nej dyrbiesche tež Khrystuß, kral noweho kralestwa, do tehoßameho sastupicz; won, dokelz žaneho hręcha njeje czinil, weso tež bjes pokuty, czi drusy, s hręschneho hymjenja plodzeni, pak jeno s pokutu. Jesuß bu kschczeny, so by sastupil do noweho kralestwa, kotrehoß kral won besche.

Jako be Jesuß s wody wustupil, wotwrichu so njebießa nad nim, a Jan widzesche Ducha Bozeho jako holbja dele leczo a na njeho pschiindzo. Jan besche to böjste sjewjenje dostal: „Rad kimz budzesch widzcz Ducha dele leczi a so won na nim wostanje, tonßamy je, kotryz se swjatym Duchom kschczije.“ (Jana 1, 33.) Nětko Jan to widzesche, nětko bu won potajkim teho bebi wěsty, so je Jesuß slubjeny Messias, a won mözesche nětko na njeho potasowacz, so by won sjawny byl w Israelu. Jesuß bu kschczeny, so by Jan wescze wjedzil, so je Jesuß slubjeny Messias, a so by won jeho jako tajkeho mohi ludej woßewicz.

Jan widzesche Ducha jako holbja dele leczo a na Jesußa pschiindzo, a po Janowym swęczenju wosta Duch na nim. Holb, wobras czistoty a czicheje myßle, njeje Bozi Duch sam, ale jeho podobisna (symbol), woßebje sa Jana, kotryz mjesche w tymle sjewjenju sawdawot wot Boha dateho posnacza, so je Jesuß slubjeny Messias. Schto pak mjesche to sa Jesußa na bebi, so Bozi Duch na njeho dele pschiindze a na nim wosta? — Jako jandzel Marji narod Jesuß-dzeczatka pschpowjedasche, won t nej dzesche: „To swjate, kotreß so wot tebie narodzi, budze Bozi Ssyn mjenowany.“ (Luk. 1, 35.) Jesuß bu jako „to swjate“, jako „Bozi Ssyn“ narodzeny. Tola kaz won jako człowjek rosczesche a pschibjerasche po czele a po duchu, tak dyrbiesche won jako Boh-człowjek w dnjach swojeho czela „dokonjany“ bycz. Ton skhodzeit dokonjanosce, kotreß won sa sastup do swojeho kralestwa triebasche, dozpi won w kschczenizy: „Duch pschiindze na njeho a wosta na nim.“ To Petr w Zap. sk. tak wupraja: „Boh je Jesußa Nazarensteho žalbowal se swjatym Duchom a s mozu.“ W starym slubje buch kralojo, profetojo a meschnizy žalbowani se swjatym wolijom, kotryz sa suamjo duchownych mozow, swětla, žiwjenja a žohnowanja placzesche. Tole žalbowanje s wolijom posnamjenesche, so tute duchowne mozy na žalbowanych dele czechichu a jich t wudokonjenju jich sastojistwa kthanech czinjachu. Jako bu Jesuß se swjatym Duchom žalbowany, njedostachu so jemu, kaz tamnym mužam stareho sluba, jenotliwe duchowne dary, ale won dosta Bozeho Ducha

w jeho zykej poknoščzi a bu wot nětko jako tón žalbowany našch dokonjany profeta, wyschšchi měščnik a kral, kiž móžesche tak šwój stutt wumožjenja dokonjeć. Jesušč bu kščezeny, so by wón tón se šwjatym Duchom žalbowany (t. r. Khrystušč abo Messias) byl.

IV. Naposledku hłóš s njebjesč džešče: „To je tón-šamy mój luby Šsyn, nad kotrymž ja dobre spodobanje mam. Sczenik Lukáš powjeda, so šo Jesušč, jako bě kščezeny, k Bohu modlesche (Luk. 3, 21); tónle hłóš s njebjesč je tak-rjez Wótza wotmolwjenje na Šsynowu modlitwu, haj a hamjen k tejšamej. Wopščijecze tejele modlitwy njeje nam nihdže šdželene; tola my šmemy teho wěščzi bycz, so je šo Jesušč we šwojej modlitwie Bohu jako to jehnjo posticžował, kotrež chze šwěta hrěchi na šo wsacz. Šeli-so je hłóš s njebjesč wotmolwa na tamnu modlitwu, dha bě wona ša Jesušč to šawěščjenje, so chze jeho Wóh jako hrěchisničaze jehnjo s dobrým spodobanjom pschijecž. — Šanej šlužesche tónle njebjeski hłóš, s kotrymž šo Wótž k šwojemu Šsynej póšna, k dalschemu wotwjerdženju jeho wěry, so je Jesušč woprabže Khrystušč a Boži Šsyn. — My pak, lubi čitarjo, kiž my do šesom Khrysta wěrimy, dajmy šo wot tuteho njebjeskeho hłóša pohnučž, so s zykej wutrobu prajimy: „To je mój luby Šnješ, nad kotrymž mam šwoju najšbóžnišču radoščž!“ Šamjen. F.

Džimy štroščtni do krynkeho pschichoda!

Nětk s Bohom džimy w dobrým měrje
Do pschichoda, kiž leži psched nami
Wšchón šacžěmnjeny w krynkej čěrije,
N tyščnosčž rošmnoža šo nad nami,
Nječ šatrach njej, hdyž hěšta čzmowina
Šso s tužnotu psched nami wupina.

Nječ šatrach njej, hdyž mřócžno bywa
N blyšk ša blyškom šapa horjazy;
Šdyž čžerta leščž je našožika
Wšchě móžne šřědk, naš šwjescž do hrošy;
Šdyž móšle žokmy na naš s mozu du
N chzedža póžrjecž móščžku šóbžicžku.

Nětk, bratsja, šotry, džimy štroščtni,
Šdyž šwět naš hani, šwari, leštruje
N praji, šo šmy šamopaschni
S tym šěřšchtom čžmy we štajnej jednocže;
Šso njeboj ženje, móščžle šladleschto!
Šdže móže wučžomž s miščtrom runacz šo?

Šlej, s Šakuba je šesthadžaka
Ša rjana hwešda raššcha šernicžka,
Níž kutow mroč je roššwětlaka
N čzmowinu hacž do šwětkleho dnja;
Nječ ša teho to rjana nadžija,
Šchtóž Khrysta šřědk a štroščt wobkhowa?

Šky nješšecžel nam štajnje hrošy,
Wšchěš leščž a štrach naš wjesčž do hubjenštwaja;
Šdyž pomoz pytamy pschi Bosh,
Dha wón šo džerži wot naš našdala;
Wšchěš to wón našču wěru špytuje,
Wón šam najšěpje wě, šchto wot naš chze.

Níž s njedowěru k njemu džimy,
Wón rady šlyšchi našche modlitwy,
Ša šolenomaj ruzy šběhšimy,
Šo Šbba, luby Wótčže, šdychujmy,
Dha s hnadu, šchtož nam šwět tu njemžje dacž,
Nášch Wótž we njebju móže narunacz.

Šanš Šonžan
w Šlownowje pola Ššlepeho.

Šsi lěta w Ruskej.

Šistoriška originalna powjescž s Napoleonowych wójnow.

Špišal M. A. Kral.

Šako šebi psched lětami bitwischčžo pola Budyščina wobhladowach, pschistupi ke mni wobštarny muž, kotrehož šchědžiwu wlošy šwědečachu, so je wjele w šwěče našhonik, prjedy hacž šu jemu šblědnyle. Wón mi powjedi, so je štary wojak s Napoleonowych wójnow. Šnydom šo jeho woprašchach, hacž je tež w bitwie pola Budyščina byl? Čžyž rady něščto našhonicz wo wojowanju na wótžowškich honach. Šchědžiwž hłowu potuli a rjekny: Šu byl nješšym, Napoleon bě nje druždže šahnal: běch mješ tym w zusbje, w Ruskej. Š wulkej armeju šym do Moskwy čžahnył, běch šsi lěta prjecžku. Štoro njewěm, kak šym domoj pschischol, wošebje hdyž špomnju na lubych towarščow, kiž w zusbje šmjeršnychu, pschetož ja šym šamlutki šbytkny šawoštal wot zykeho regimenta mojich pschecželow. Mój šawrót šo radži a woni wšchitžy špja hižom na poš šta lět w zusej šemi — šu šabycži. —

Šak šo mój rošřěčowachmoj, šedžo na šamjenitnej šawzy, pod kotrežž ždyn tyšaz morynych špachu, šabicži w bitwie wokolo Ššerbow štolizy. Ššnano běchu to mlodženy s dalokich krajow, na kotrychž domojwrot maczerje a nanojo došhe lěta podarmo woczakowachu, ale jich wutroba s njedopjeljnenej nadžiju wotmjelšny. Šak wjele wutrobow šo tu wutrawoi — na pschilasnju jenicžkeho čžlowjeka! Někto špja w šerbštej šemi. — Nječ maju čžichi wotpocžink w tebi, luba Šužiga!

Šaj! praji mój šchědžiwž, na šłowo móžneho Napoleona čžehnichmy tež my do lodojteje zusbje, so bychmy pobili šławneho Šara w dalokim šewjeru. Šle na njebju bě tola hišččže šlynišchi Šnješ, tón, kiž ludam mješy a čžazy poštaja.

Někto ja mojeho štareho pschecžela nawabich, so by mi tola powjedał, kak je šo jemu w zusbje šchlo. Šo křótkim pschemyšlenju bě wón hnydom šwólnitwy, špominacz na dny šwojeje mlodoscže, kotraž njebě jara radošna była, doleščž bě wón najšěpšche lěta we wóštku štal a šo we mnohich bitwach šedžicž dnybjak. Šchtož wón mi se šwojeho pomjatká powjedasche, to tudy šdželu.

Špomnicž chzu hišččže, so je šo tamón šchědžiwž mješ tym tež k wěčžnemu měrejš podal. Wón je šwoju brón w lubej wótčžinje wotpoložil, a jeho towarščojo, někotre tyšazy křutych Ššerbow, špja na zusbch honach, kotrež šu tež šłowjanške, a buchju wot Ššłowjanow šabicži. Šdy šmėje krejššecleče šónza mješ džěčžimi šłowjanškeje maczerje!?

Šchědžiwž tak šepoczja: Ša nochzu špominacz na šhromadne hubjenštwó, kiž naš na pučžu do Ruskeje podenižje, pschetož to je powšchitkownje šnate.

Šeuropa ležesche Napoleoněj k nohomaj, a tola njebě hišččže špokojeny. Šóždy wě, kak šlynje šo wón na wójnu hotowasche, so by šebi tež Šušowštu k nohomaj položil. Duž bě šromadu šehnal luby zykeje Šeuropy, kaž to nam tež wóštko poššowasche, kiž šo w móžnych šlykach k brjoham řeki Šniemen, mješ Šruskej a Ruskej, bližesche. W městacžku Šjelkowš pschpowjedži Napoleon na dnju 22. julija 1812 ruššemu Šarejš wójnu a hižom džei poššžišcho pschecročži na poš milijona wojakow s 80,000 šonjemi řeku Šniemen. Wšchecžah trajesche šsi dny šaspochi. W Napoleonowym

wulkim wójsku stejachu psches 21,000 Saksow. Za bčch podwyscht pola kanonow, nawjedowaných wot majora s Šiller. Na 1200 kanonow šobu wjesechmy. Bčchu mjes wójskom ludy s Portugalsteje, Spanisteje, Franzowsteje, Italisteje, Awstrieje, Němsteje, Šollandsteje, Šchwajzarsteje a Šwisteje. Š teho je widžec, kať pišane a kať mózne Napoleonowe wójsko bčše, pschetož wón stejese nětko na wječchu šwojeje krašnosče. Šawěrnje! to bč wšeho- mőzna šyla a kaťki nješbožowny kőnz bč wšchitkej čłowstej hordosčeji wotšudženy!

Šrawa wješelosč pať mjes nami njebč a drje tež niz wošebna jednota, pschetož žadyn rady do nješnateje zušby nječžehnje. Ššlowo jenicžkeho muža, Napoleona, bč tajlu babelsku měščenju mjes ludy pschijnješlo. Ludy bčchu do njemožy šapadnyte psched jeho wotom, kať šo powjeda wo wšchelakich šwěrjatkach, šo psched hadom štrőželow dla nječžetaju, ale šo jemu špőžeracž dadža.

Rőždy lud čžyšče lěpschi bčž, dčžli drubi. Rőždy čžyšče nad drubim knježicž — a duž pošluchachu jenicžkeu čłowjekej a mějachu wšchitžy čžerpicž. Wšjele čžesče šmy dobyli, ale ta nješpschewaži pschčtrate hubjenstwo.

Šať čžehnicžmy bješ šwulkeho šadžewka pomaku do Russteje. Ššches město Wilno podachmy šo na Šsmolensk we hšubšchej Russtej. Šu docžalachu naš Rusšoj; hižom bčchu do wójuškich rjadow šestupali, a to tamnu štronu města a rčki Dněpr. Šoni drje bčchu město wobšadžicž čžžli, ale to šo jim našeje špšch- nosče dla radžiko njebč. Š powitanju ruskeho Šara Alexandra bčchu wošobni měščenjo psched městom krašny štan natwarili. Šón bč napjelnyeny se wšchelakimi dobrými jčžžemi. Ale Alexander nješpschindže se šwojim wójskom hacž do města, dokelž Napoleon naše wójsko špšchuje mjes Šsmolensk a Rusšow postaji. Ša šo to džen 17. augusta. Měščenšta rada bč nětko njemožnje šastrőžena, pschetož šcho čžyšče čžinicž? šwona dčrbjesche nětko Napoleona powitacž a čžinicž, jako by židžany štan ša njeho pschihotowany był. Měščenštanowa šowita Napoleona, kiž na šhwilu psched městom wodchny, a pošasa jemu drohi štan. Napoleon pať kať šly duch do města jčhasche, nješpohladawšchi na dobre šustki. Šdobom pschilasa krute pošupjenje pschecžiwu Rusšam a kanony pošachju hšimotacž. Šitwiščežo bu hnydom s šurcom pošchte, jako by widžecž dacž nočžžlo roštorhane čłowste čžčka. Šdjutant- tojo kať šli duchojšo po šitwiščežu jčhachu. Rőžde wotomiki do- šlawachu pschilasnje, kať a hčže dčrbja ššelecž. Šež Napoleon poštrawnym pošu hanjesche, tu a tam pošanawšchi. Ššeršy wotoko naš šepje morwyč ležachu; to pať naš njemolesche, ale čžim njemdrišcho Rusšam šule ščelichmy. Našcha ščesta baterija wošeni a šule kať šylnje pluwasche, šo šliška rušowška štoro šasta. Šy bčchmy jara šprőžni, ale dobreje nadžije, dokelž jeno maľo šliščich towarišchow špada. Šy pať tež šanimi šhwile šladacž njemčjachmy, wostajichmy jich w Šožim mjenje ležo, dokelž bčšče šo ruske wójsko na šawrót pošalo.

Šať hšonjachmy šo bješ pschestacža štoro tydžen pošpochi ša Rusšami, ale jeno štopu ša štopu mőžachmy pošupowacž. Dokelž nam woni wšchitke šydlješčeža psched nožom špalichu, dha bč nětko hižom wulle hubjenstwo mjes wójskom. Wošebje bč nam psch- šažna šyma jara wobčežna. Džen 7. šeptembra pschekrocžichmy rčku Wostwu a wušladachmy psched šobu s nowa ruske wójsko. Kanony hnydom šako s powitanju wujachu. Šatrasčne rčšanje šo šapocža. Šemja rčšče wot žalošneho ššelenja, kotrež šš dny pošpochi trajesche.

(Ššchichodnje dale.)

Wšchitko šaňdže.

Šchtož Šoža rada poštaji
Š jako dar nam wobradži,
Šať šaňdže.
Šaj, šchtož najšubšče ludžom je,
Šež to šo na kőnz hotuje
Š šaňdže.

Šječ štrowy šupasch daloko
Š wšchitkim prošam šmčjesch šo:
Šo šaňdže.
Šječ rőža čžerstwa čžerwjeni
Ššo hiščeče mčšdna na tebi:
Šo šaňdže.

Šudž na šjenjesach bohaty
Š pschi wješelach šradowny:
Šo šaňdže.
Štej mjes šralemi wyšolo
Š wobknejž kőžde wčdomstwo:
Šo šaňdže.

Šaž wulžy šebi towarišcha
Š špytaneho pschecžela:
Ššon šaňdže.
Š kőhož hewat lubo mašch
Š komuž ruku pošdawasch:
Ššon šaňdže.

Šrčj powoľanje špodobne
Š šastojnistwo čžesčaze:
Šo šaňdže.
Šječ dom šy šebi poštajit
Š do šwoža šo šašydliť:
Šo šaňdže.

Šať do wšchčch štronow pošladaj
Š wo wšchčch šeniškich wčžach šraj,
Šo šaňdu.
Šdž šbőžnje pať šo pschewinje,
Šha bydla nješachodnosče
Ššo našdu.

Dr. Pful.

Wšchelake s šliška a s daloka.

Našche „Šomhaj Šš“ je s nami do noweho lčta šastupiko. Duž šo jako redaktor našcheho šopjena hnyty čžu, knjesej wšsch- šchemu šeminarštemu wučerjej Šiedlerjej najwutrobnišchi dčžat wuprajicž ša jeho njewušlawaze, nješprőžniwe šutkowanje ša wu- dacže našcheho šopjena. Šš čžžł dacž, šo by hiščeče dokhe lčta mohł šobušutkowacž ša našche „Šomhaj Šš“ Šohu s čžesčji a lubym Ššerbam s žohnowanju. Našchi Ššerbja pať čžžli dobru wčž tež s tym bčle a bčle pschipššnawacž, šo našche šopjeno čžitaja a je tež drubim pošucžuja. Nětko w čžžkim čžaku wőjny wutroba čžim bčle poštrošče a pošhlnjenju žedži. Š hčže namaka trošcht a pošhlnjenje? Š lubym Šožim ššlowje, kotrež Šš nam we wukladowanju a nałóženju s wutrobje pschinoscha. Š hčžž tym šwojim na šitwiščežo drube čžachopišy won ščšelecže, dha nješ- budžče, jim našche „Šomhaj Šš“ poššlacž, šo bychu natwarjaze čžitanje měli w lubej macžernej rčžji! Ššlecž, šam. redaktor.

Šy šmy hižom šrocžel do lubeho noweho lčta čžinili. Duž to pošschjenje: Še šišliški poščnik we wašchim domje, kotryž wam na kőždy džen pruhu s lubeho Šožeho ššlowa pošdawa? Šchtož jčn hiščeče nima, nječ šebi jčn pola šwojeho knjesa šararja ša 15 pi. wotewša. Ššon ššuschča do kőždeho šerbškeho doma.